

Z letopisů rodiny Pecinovských

Tajemník města Třeboně blahé paměti Matěj Pecinovský měl se svou manželkou Antonií rozenou Buzkovou (1823 - 1903) celkem tři syny a šest dcer. Nejstarší (v kronice nejmenovaný) syn byl lékárníkem v Lublani, druhý - jménem Rudolf - padl v první světové válce a třetí Karel se stal sládkem rodinného pivovaru v Sofii. Z jejich sester žila v Čechách jen Marie Pecinovská, provdaná za prof. Křížka v Chrudimi.

V **bulharské Sofii** pobývaly Vilemína jako manželka stavebního inženýra Bohdana Proška, Antonie - žena dalšího stavitele Ing. Josefa Proška, Albertina - manželka prof. Jana Brožky, zakladatele klasické filologie v Sofii a Hedvika provdaná za Rudolfa Glimana, sládka sofijského pivovaru. Jméno šesté, nejmladší dcery, ani její osudy neznáme.

Vilemína Pecinovská (22. 9. 1856 Třeboň - 10. 4. 1926 Sofia) byla rozšafná a energická povahy. Otevřenou možnost jejího pobytu a vzdělávání v pražském ústavu šlechtičen otec kdysi s poděkováním odmítl s tím, že ze všech svých dcer chce sám vychovat řádné a praktické ženy, které se nezáleknou žádné práce. Když se pak Vilemína v Sofii seznámila a provdala za Ing. Bohdana Proška, starala se skutečně bez problémů o veškeré hospodaření a vedla i drobný prodej vedlejších produktů pivovaru (mláto, kvasnice aj.). Ing. Bohdan Prošek byl rodákem z Berouna (1858 - 1905). Pivovar založený bratry Prošky byl v držení rodiny v letech 1884 -1947. Vilemínino praktické založení ji učinilo vskutku pravou ženou průkopníka v tehdejších bulharských primitivních poměrech. Z jejího manželství s Bohdanem přišly na svět 3 dcery a syn. Dcerám bylo dopřáno studium v olomouckém Ústavu pro vzdělávání dívek Pöttingeum. Syn - Bohdan junior studoval v Praze na Vysoké škole chemického inženýrství a byl pak povolán zpět do Sofie, aby se stal technickým ředitelem pivovaru „Bratři Proškové“.

Ústním podáním se v rodině zachovala hezká příhoda: Když se zpočátku u Prošků rodily samé dcery, tak prý otec slíbil, narodí-li se syn, že postaví v Sofii z vděčnosti kapličku zasvěcenou sv. Václavu, patronu české země. Přání se vyplnilo. Syn - Bohdan junior - byl pokřtěn vodou přivezenou z Jordánu a stavba kapličky započala v ulici Čepino (nyní ul. Asen Zlatarov). Pro českou komunitu v Sofii to byla vítaná příležitost, aby na stavbu i na vnitřní vybavení všichni přispěli, takže místo původně zamýšlené kapličky tu brzy vyrostla dosti velká kaple, kam potom chodila celá česká kolonie na bohoslužby. Při své návštěvě Sofie si ještě rozestavené katolické kaple samozřejmě všiml i císař František Josef I. a když se dozvěděl o co jde, rozhodl se dát svým vlastním nákladem pozlatit bání a kříž na ní, s čímž se dle projektu vůbec nepočítalo. V české kolonii se pak žertem vyprávělo, že Prošek postavil kapličku a císař pán dal na ni čepičku.

Pramen:

Bratři Proškové. Rodinná kronika. Sestavil Ing. Jan Kadela, Praha 1978, v roce 100. výročí osvobození Bulharska z osmanské poroby.

- *Malou kapitolku z kroniky pro Rodopisnou revue připravila Vladimíra Tomanová. Publikováno v RR na podzim r. 2005.*

• Šumné stopy (o pivovaru Prošek v Bulharsku)

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/1026255026-sumne-stopy/212522162350001-bulharsko-rodina-prosku/>